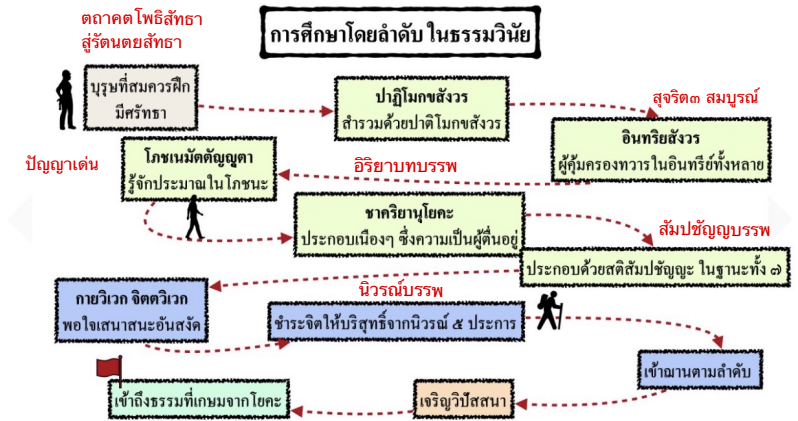
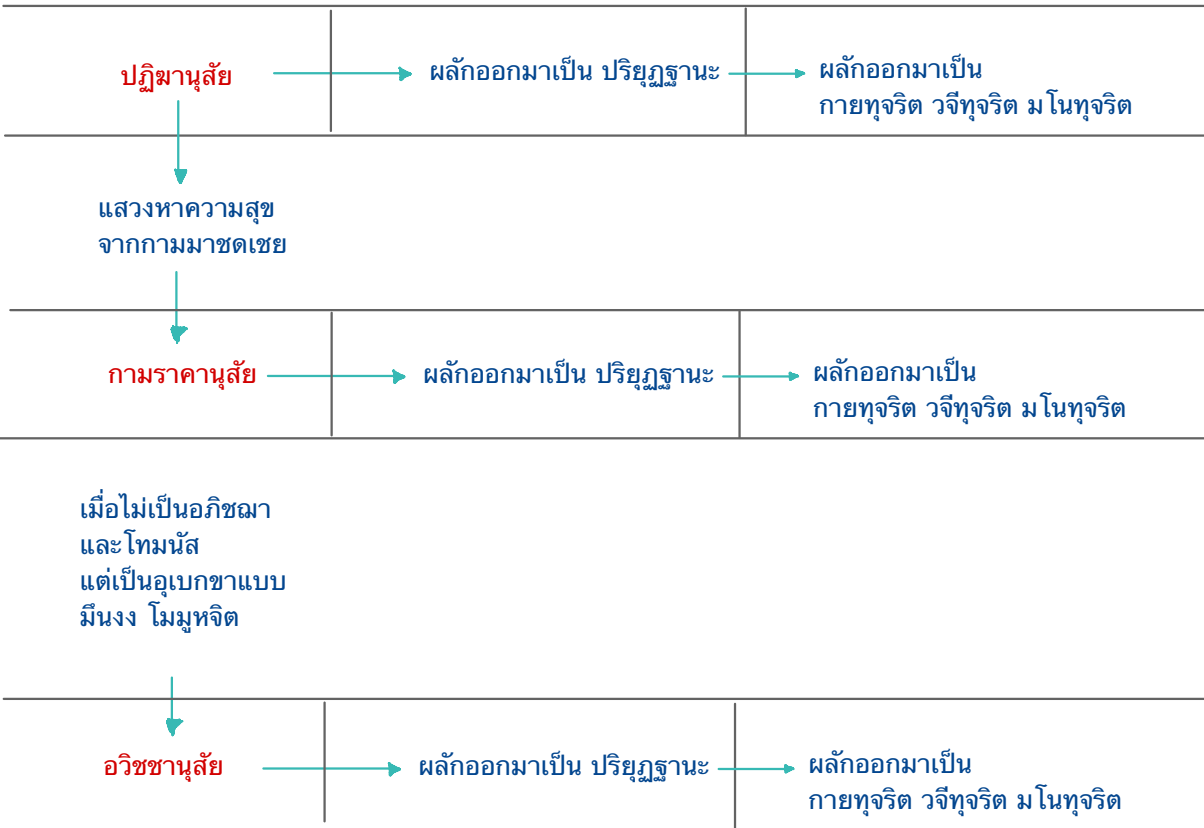

คณก โมคคัลลานสูตร
ลำดับการปฏิบัติเชื่อมลงสู่
สติปัญญา

เครียด กลุ่ม ทุกข์

หมู่สัตว์ไม่สามารถหาทางออกได้เลย เพราะเรามีกามราคานุสัย ปฏิฆานุสัย และอวิชขานุสัย ตามนอนเนื่อง ในกระแสชีวิต
 ขึ้นสู่ชวันะ เป็นปริยภูฐานะ
 ผลักออกมาเป็นการกระทำ เป็นวีติกมะ

การขจัดกิเลสตามลำดับของคุณโกมลคัลลานสูตร

สติสัมปชัญญะในฐานะ ๗

เป็นการเก็บรายละเอียดเพื่อให้ชวณะเป็นกุศลได้
ติดต่อกันต่อเนื่อง

การละกิเลสระดับอนุสัย

ต้องใช้การวิจัยเชิงลึก ซึ่งต้องอาศัยกำลังของ ศีล สมาธิ
ความเพียร ศรัทธา จึงจะสามารถไปวิจัยละเอียดและ
ออกจากกิเลสและกองทุกข์ได้ เป้าหมายคือการถอน
อนุสัย

เรยินดี เห็นผิดในชั้น๕

เป็นการเพาะเมล็ดพันธุ์ของมัจฉาทิฏฐิ คือ **อัตตทิฏฐิ**

บาปทิฏฐิ

สักกายทิฏฐิ วิจิกิจฉา สีลัพพตปรามาส กลุ่มเหล่านี้ที่เรา
ยังละไม่ได้ มีมูลรากของบาปทิฏฐิ มาจากอัตตทิฏฐิ

ล่อให้อุกุศลกรรม
ที่เจ้านำสู่อบายภูมิ
มองเห็นเรา

ผู้ใดละอัตตทิฏฐิได้ บาปทิฏฐิในอดีตทั้งหมด กิเลส กรรม วิบากที่จะได้ในปัจจุบันและอนาคต
ของอบายภูมิจะถูกตัดรอนทั้งหมด

โสดาปัตติมรรค ละกิเลสทั้ง๓กาล กิเลสที่เคยเกิดแล้ว กรรมที่ทำสำเร็จแล้ว วิบากที่รอโอกาสการ
ให้ผลจะได้หมด

คำถาม ตัวอินทรีย์สังวรเป็นกายภาวนา การเรียงลำดับศีลภาวนา กายภาวนาสัมพันธ์กันอย่างไร

อินทรีย์สังวร

เป็นกายภาวนา เพราะปิดบาปทางทวารตา หู จมูก ลิ้น กาย แต่จริงๆแล้วกายภาวนาไม่ใช่แค่อินทรีย์สังวร ยังเกี่ยวกับการอยู่กับธรรมชาติสิ่งแวดล้อม การดูแลสุขภาพร่างกายด้วย

ภาวิตกาย ภาวิตศีล

เป็นตัววัดผล สองส่วนเชื่อมต่อกัน
ปาฏิโมกข์สังวร อินทรีย์สังวรอยู่ในหมวดศีล ตัวที่ละเอียดกว่าคืออินทรีย์สังวร เมื่อสามารถฝึกตามสิกขาบทได้ก็กระทำให้ยิ่งขึ้นไป แท้ที่จริงแล้วเป็นลำดับแห่งเทศนา เวลาปฏิบัติจริงๆทำด้วยกัน ทำไปพร้อมๆกัน

ปาฏิโมกข์สังวรศีล

อินทรีย์สังวรศีล

โกชเนมัตตัญญุตตา

ชาครียานุโยค

สติสัมปชัญญะในฐานะ๗

ประธานคือศรัทธา

ประธานคือสติ

ประธานคือปัญญา

ประธานคือวิริยะ

ประธานคือปัญญา

เพียงชี้แค่ประธานแต่แท้จริงแล้ว
มีองค์ประกอบอยู่ในนั้นมากมาย

บางท่านเกิดได้พร้อมกันทีเดียวเลย เช่นท่านพาหิยะ

คำถาม พระโสดาบันเวลาเกิดในกามภูมิจะเกิดแล้วจะมีอัยยาศัยบวชหรือไม่

พระโสดาบันจะไม่มีภพที่๘ ในกามภูมิ
ถ้าในยุคที่บุคคลเสื่อมถอย ท่านไม่มากก็ได้
ไม่ปรากฏว่าพระโสดาบันมาเกิด ในมनुสภูมิเลย
เพราะการมาเกิดไม่เอื้อ โดยมากก็อยู่ในเทวภูมิ

คนที่ไม่มีอัยยาศัยเป็นนักบวช ถึงแม้เป็นพระโสดาบัน พระ
สกทาคามี พระอนาคามี ยังไงก็ไม่บวช

คนบำเพ็ญเนกขัมมบารมี ที่จะเป็นนักบวชมีไม่มากเลย
ต้องสั่งสมอัยยาศัยในอดีตมามาก

ธัมมานุปัสสนา

นิเวศนบรรพ

๔) สันตัง วา อัชฌัตตัง อุทธัจจะกุกกัจจิง
'อัติถิ เม อัชฌัตตัง อุทธัจจะกุกกัจจันติ ปะชานาติ
อะสันตัง วา อัชฌัตตัง อุทธัจจะกุกกัจจิง
'นัตถิ เม อัชฌัตตัง อุทธัจจะกุกกัจจันติ ปะชานาติ
ยะถา จะ อะนุปปันนัสสะ อุทธัจจะกุกกัจจัสสะ
อุปปาโท โหติ ตัญจะ ปะชานาติ
ยะถา จะ อุปปันนัสสะ อุทธัจจะกุกกัจจัสสะ
ปะหะนัง โหติ ตัญจะ ปะชานาติ
ยะถา จะ ปะหีนัสสะ อุทธัจจะกุกกัจจัสสะ
อายะติง อะนุปปาโท โหติ ตัญจะ ปะชานาติ ฯ

๔) เมื่ออุทธัจจะกุกกัจจะ (ความฟุ้งซ่านรำคาญใจ) มีในจิต
ย่อมรู้ชัดว่า "อุทธัจจะกุกกัจจะมิได้อยู่ ภายในจิตของเรา"
หรือเมื่ออุทธัจจะกุกกัจจะไม่มี ภายในจิต
ย่อมรู้ชัดว่า "อุทธัจจะกุกกัจจะไม่มี ภายในจิตของเรา"
อนึ่ง อุทธัจจะกุกกัจจะที่ยังไม่เกิดขึ้น ย่อมเกิดขึ้นได้โดยประการใด
ย่อมรู้ชัดประการนั้นด้วย.
อุทธัจจะกุกกัจจะที่เกิดขึ้นแล้ว จะละเสียได้โดยประการใด
ย่อมรู้ชัดประการนั้นด้วย.
อุทธัจจะกุกกัจจะที่ตนละเสียแล้ว จะไม่เกิดขึ้นต่อไปได้โดยประการใด
ย่อมรู้ชัดประการนั้นด้วย.

อุทธัจจะกุกกัจจะนิเวศน์

ในนิเวศน์บรรพ ท่านรวมอุทธัจจะกุกกัจจะไว้ด้วยกัน

อุทธัจจะ เป็นลูกน้องของ โมหะ ความฟุ้งซ่าน เป็น โมหะดวงที่๒ เพราะไม่ตั้งมั่น ในอารมณ์
รับอารมณ์เรื่อยเปื่อย ไม่วินิจฉัยในอารมณ์นั้นว่าเป็นกุศลหรืออกุศล เพลินไป
กำหนดหมายเรื่อง ไตก็กำหนดไม่อยู่ ถูกความฟุ้งซ่านรุมเร้าจิตใจเลื่อนไหล
ขาดสติ พันเพื่อน เป็นอกุศล ตรีทธาไม่เกิด เป็นมกุฏฐสติ

กุกกัจจะ เป็นลูกน้องของ โทสะ รำคาญใจในทุจริตที่ทำ และสุจริตที่ไม่ได้ทำ

อุทธัจจะ ละด้วยอรหัตตมรรค
กุกกัจจะ ละด้วยอนาคามีมรรค

เหตุปัจจัยให้เกิดอุทธีจะ ๗ ประการ

การที่บุคคลจะเกิดอุทธีจะ คือ ความฟุ้งซ่านซัดส่ายไปในอารมณ์ต่าง ๆ จนไม่สามารถสงบระงับอยู่ในอารมณ์อันเป็นกุศลได้นั้น มีเหตุปัจจัยสนับสนุน ๗ ประการ อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกัน กล่าวคือ

๑. อับปะสุตตะตา เป็นบุคคลผู้มีการศึกษาน้อย
๒. อะปะริจจะตตะตา เป็นบุคคลที่ไม่ชอบสอบสวนทวนถามท่านผู้รู้
๓. อะวะนินะเย ปะกะตัญญุตตะตา เป็นบุคคลที่ไม่รอบรู้และไม่เคร่งครัดในระเบียบวินัย
๔. พุทธาเสริตตะตา เป็นบุคคลผู้ไม่ได้ฟังธรรมของพระพุทธเจ้า
๕. ปาปะมิตตะตตะตา เป็นบุคคลที่ชอบคบคนชั่วเป็นมิตร
๖. อะสัพพะยะกะตตะตา เป็นบุคคลที่ไม่ได้ฟังสิ่งที่ป็นสัพพะยะ
๗. กิเลสาวิทุระกะตตะตา เป็นบุคคลที่หมกหมมเรื่องอาสวะ

เหตุปัจจัยแต่ละอย่างเหล่านี้ ทำให้เกิดความฟุ้งซ่าน ที่เรียกว่า **อุทธีจะ** เพราะฉะนั้น ผู้ศึกษาพึงพิจารณาให้เข้าใจอย่างถ่องถ้วนและกำหนดให้รู้ทำหน้าที่แล้วหาวิธีป้องกันและแก้ไขเหตุปัจจัยของอุทธีจะไม่ให้เกิดขึ้น หรือเมื่อเกิดขึ้นแล้วย่อมสามารถทำให้บรรเทาเบาบางลงไปได้

127

มาจาก **อโยนิโสมนสิการ**

อยากรู้เรื่องนี้แต่ไม่มีองค์ความรู้ไปเทียบเคียง
เช่นมนสิการว่าทำไมฝนถึงตก แล้วคิดฟุ้งไปเรื่อยๆ แต่ไม่รู้ว่าช่วงนี้พายุเข้า
ทำไมคนคนนี้จึงเป็นแบบนี้ ทำไปทำกับเราแบบนี้ไม่ทำแบบนี้ แต่ไม่มีความรู้เรื่อง
กิเลสของเขา

วิธีการไม่ให้อุทธีจะเกิด คือมนสิการว่าเราไม่ต้องไปรู้รายละเอียดของเขา เพราะเราไม่
ได้ต้ององค์ความรู้ที่ซัด ในบุคคลคนนี้ ฉะนั้นจึงไม่ควรหยิบยกประเด็นที่เราไม่รู้มาบังคับ
ไม่เช่นนั้นจะเป็นเหตุแห่งความฟุ้งและเป็นเหตุแห่งความรำคาญใจด้วย

หรือถ้าจะสันนิษฐานก็ให้คิดว่าเขาก็มีกระบวนการความคิดของเขา เขามีอธยาตัยสั่งสม
มา ซึ่งเราไม่สามารถรู้ได้เลย อดีตเราก็ไม่รู้ว่าเขาสั่งสมกรรมอะไรมา จริตอะไรเราก็ไม่รู้

วิธีมนสิการไม่ให้ถูกอุทธีจะเกิดคือ เราเคยทำไม่ดีมา เราจะหยุดไม่ให้เข้าสู่กระแสชีวิตอีก
เราจะตั้งมั่นเดียงวันทีหนึ่งขณะนี้ ไม่ให้บาปอกุศลเกิดอีก มีโอกาสทำดีได้ตั้งแต่วันนี้เลย
ของทุกอย่างผิดพลาดได้ เราจะไม่ทำอีก ชีวิตเดินต่อ